

Nº 59. „Orpheus sjöng vid lutans toner.”

Andante.

O. Lindblad.

Soli. *p*

Orpheus sjöng, vid lo - tans to - ner Fjel - lens snö - be -

Soli. *p*

täck - ta zo - ner Sänkte sig för skaldens sång, de sänkte sig för

p

Tutti. *f*

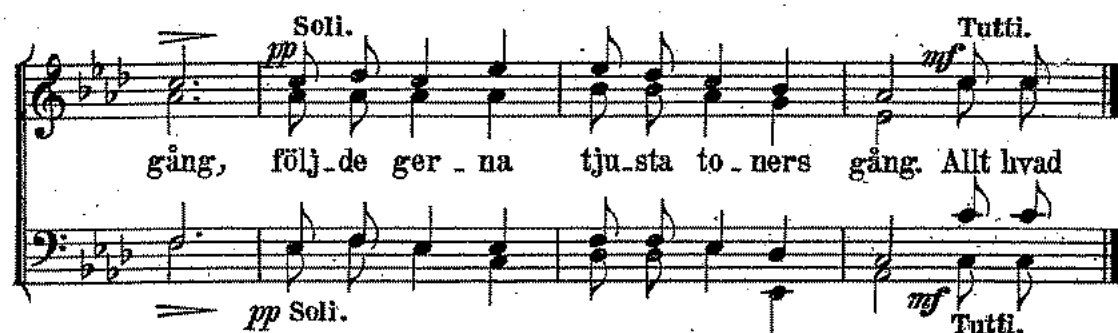
skaldens ljof - va sång. Blommans kalk och trä - dens top - par,

f Tutti.

So - lens ljus och daggens droppar Följde ger - na tju - sta toners

Soli. *pp*

gång, följ - de ger - na tju - sta to - ners gång. Allt hvad

pp Soli. *mf* Tutti.

Un poco piu animato.

101

cresc.

lif och an - da ha - de, allt hvad lif och an - da

cresc.

f *dim.* *pp*

ha - de, Haf-vet sjelft sig stil - la la - de För att

f *dim.* *pp*

f

lyss som spe-gel - sjö., Så mu - si - ken döf-var smärtan; Qvalda

f

dimin. *Tempo I. rit.* *Soli.* *p*

sin-nen, brustna hjer - tan Som-na el - ler stil - la

dimin. *Tempo I.* *p* *Soli.*

pp

dö, de somna ljuf-ligt el-ler stil - la dö.

pp

Ur Shakespeares Henrik VIII
öfvers. af C. A. Hagberg.

Nº 60. Dalkarlasång.

Marsch.

O. Lindblad.

f

Jag vet ett land långt upp i höga nord, Ej

f

p

varmt och rikt som söderns län-der, Men hjer-tan klap-pa

p

f

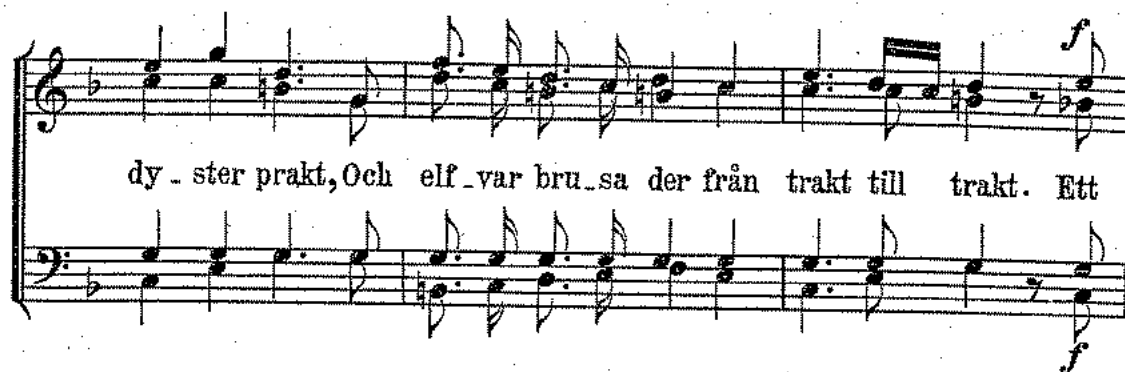
der för fo-ster-jord, Och man-dom bor, ja man-dom bor på

f

p

Sil-jans grö-na strän-der; Och sko-gar su-sa-der i

p

dy - ster prakt, Och elf - var bru - sa der från trakt till trakt. Ett

lär - ligt land, ett lär - ligt land, I go - de da - la -

decresc.
män, I go - de da - la - män! Och hvem det lan - det en gång
decresc.
I go - de da - la - män!

sett, han läng - tar dit, läng - tar dit i - gen.

G. Nyblæus.

mf

Ur Os_sians dunkla sa_go - verld Ditt Os_carsnamn e -

mf

mot oss klin_gar, Der to - nar det i va_pen - färd, Och Fingals

son den skönsta är, Skönsta hjelten

Fin_galsson den skönsta hjel - ten i nordisk

är u - ti nor - disk här. Forntid

här, Fin_galsson den skönsta hjel - ten i nor - disk här.

sig med framtid e - nar, Sa_gan san_ning blir en gång, Forntid

sig med framtid e - nar, Sa_gan sanning blir en gång!

f

Nº 62 „Till skogs en liten fögel flög”

105

Andantino.

O. Lindblad.

Till skogs en li - ten fo - gel flög Från

som - mar him - len blå och hög. Han sjöng: det qväl - las -

ren, far - väl! Jag fly - ger bort, du go - da själ: Långt bort,

långt bort, Men jag är hos dig in - nan kort, Långt bort,

långt bort, Men jag är hos dig in - nan kort.

No 64. God natt.

107

Gute Nacht.

Andante.

A. E. Marschner.

p *f* *dim.* *fz*

Hvi skall du fjerran va-ra? O min vän! Mildt strå lastjerner.
 Wa-rum bist du so fer-ne, O mein Lieb! Es leuchten mild die

p *f* *dim.*

f *fz* *p*

kla-ra, O min vän! Se månen ren sig sän-ker, Han blott på
 Sterne, O mein Lieb! Der Mond will schön sich nei-gen, In seinem

f *p*

Nu god natt min ljuf-va vän,
 Gu-te Nacht mein sü-ses Lieb,

p

af-sked tän-ker. Nu godnatt, nu god
 stil-len Rei-gen. Gu-te Nacht, gu-te

p

nu god natt min ljuf-va vän,
 gu-te Nacht mein sü-ses Lieb,

natt, nu godnatt, nu godnatt min vän!
 Nacht, gu-te Nacht, gu-te Nacht mein Lieb!

p

Andante.

Långt bort vid ho - ri - son - ten, Långt bort vid ho - ri -
Am fer - nen Ho - ri - zon - te, *Am* fer - nen Ho - ri -

son - ten
 zon - te

Der syns lik ett tö - ken än
 Er - scheint, wie ein Ne - bel - bild, Den
 son - ten
 zon - te Der syns lik ett tö - ken än Die
 Er - scheint, wie ein Ne - bel - bild,

Der syns lik ett tö - eken än
 Er - scheint, wie ein Ne - bel - bild,

torn - be - pryd - da sta - den Sig hö - ja ur skym - nin -
 Stadt mit ih - ren Thür - men, In A - benddäm - rung ge -
 In A - bend - ur

f *cresc.*

gen, sig hö - ja ur skym - nin - gen, skymnin - gen.
 hüllt, in A - bend - däm - rung ge - hüllt, ja, ge - hüllt.
 hö - ja nr skym - nin - gen, skymnin - gen.
 A - bend - däm - rung ge - hüllt, ja, ge - hüllt.

skym - nin - gen.
 däm - rung ge - hüllt.

f *dim.* *gen. hüllt.*

Den grå - a vat - ten spe - geln Die fuk - tigt vind - kast.
Ein feuchter Wind - zug krüu - seth Die grau - e Was - ser -

The musical score is written for voice and piano. The key signature has one sharp (F#), indicating D major or B minor. The time signature is common time (C). The melody is primarily in the treble clef, with some notes in the bass clef. The lyrics are in German.

Voice Part:

- rör bahn;
- vind - kast rör
- Was - ser - bahn;
- Med lång - sam - ma år - slag
- Mit trau - ri - gem Tuk - te

Piano Part:

- rör bahn;

rod - darn På bøl - jan, fram - åt mig för, på
 ru - dert Der Schif - fer; in mei - nem Kahn, der

på bøl Schif - jan, på
 der fer, der

På bøl - jan, på
 Der Schif - fer, in bøl -

dim. *pp* för. Kahn.

böl - jan mig fram - åt, fram - åt för.
Schif - fer in mei - nem, mei - nem Kahn.

böl - jan mig fram - åt för.
Schif - fer in mei - nem Kahn.

dim. *pp* för. Kahn.

- jan mig för.
- nem Kahn.

f

På nytt se so-leu sig hö - jer Än i sin
Die Son - ne hebt sich noch ein - mal Leuchtend vom
Än
Leuch -

f

hö - jer Än i sin
ein - mal Leuchtend vom

p

flam-man-de skrud Och stäl - let hon mig
Bo-den em - por Und zeigt mir je - ne
i sin flamman-de skrud
tend vom Bo-den em - por

p

flam-man-de skrud
Bo-den em - por

f *cresc.* *f*

vi - sar, Der jag för - lo - rat min brud, der
Stel - le, Wo ich das Lieb - ste ver - lor; wo
der jag för - lo - rat min
der wo ich das Lieb - ste ver -

f *cresc.* *f*

Der jag för - lo - rat min
Wo ich das Lieb - ste ver -

dim. *pp*

jag för - lo - rat min brud, min brud.
ich das Lieb - ste ver - lor, ver - lor.
brud, för - lo - rat min brud.
lor, das Lieb - ste ver - lor.

dim. *pp*

- rat min brud.
- ste ver - lor.

Nº 66. Jägarens afsked.

Alla Marcia.

F. Mendelssohn.

f Hvil - ken skön och här - lig dal, Skug - gad

f

mildt af trä - dens gre - nar! Rundt om - kring oss sig för -

f *f*

e - nar Grö - na lvalf - vet likt en sal,

f *f* *f*

Rundt om -

sig för - e - nar grö - na

dim.

kring oss sig *dim.*

hvalf - vet likt en sal! O, far - väl!

väl! O, far - väl! Ja, far -

p ja, far - väl, *cresc.* du skö - na dal! *f* Ja, far -

dim. väl, ja, far - väl, *pp* du skö - na dal!

efter J. von Eichendorff.

No 67. Sommaren.

113

Vivace e leggiero.

F. Mendelssohn.

Soli. *p*

I skog, på fält Små blom - mor - sig stält, Från
Soli. Och böl - jan blå Med näck - ro - sor på, I

him - len blå De dagg - per - lor få, I
vas - sens band Hon le - ker vid strand, På

Soli.

Hörs sme - kan - de vind,
Med ve - stan gå fram,

björk och lind hörs
him - len små lam med
björk och lind Hörs sme - kan - de vind,
him - len små lam Med ve - stan gå fram,

lind
lam

sme - kan - de vind, hörs sme - kan - de vind. Han
ve - stan gå fram, med ve - stan gå fram. Hvar

rit. *f* *a tempo.*

rit. *f* *a tempo.*

blan - dar fjä - ril ljuft sitt mil - da sus, kys - ser blom - mans blad, Med Hvar ljuft sitt mil - da sus, kys - ser blom - mans blad, Med Hvar

fo - gelns sång och kül - lans brus, fo - gel sjun - ger fri och glad, Han Hvar fo - gelns sång och kül - lans brus, fo - gel sjun - ger fri och glad, Han Hvar

blan - dar fjä - ril ljuft sitt mil - da sus, kys - ser blom - mans blad, Med Hvar blän - der fjä - ril ljuft sitt mil - da sus, kys - ser blom - mans blad, Med Hvar

sång och kül - lans brus, sjun - ger fri och glad, Han Hvar sång och kül - lans brus, sjun - ger fri och glad, Han Hvar

Med fo - gelns
Hvar fo - gel

f

blan - dar ljuft sitt mil - da sus,
fjä - ril kys - ser blom - mans blad,

sång och käl - lans
sjun ger fri och

f

Med fo - gelns sång och käl - lans
Hvar fo - gel sjun - ger fri och

Soli. *p* *dim.*

brus, med fo - gelns sång och käl - lans brus.
glad, hvar fo - gel sjun - ger fri och glad.

Kör. *dim.*

brus.
glad.

Kör. *dim.*

Nº 68. Sof i ro.

Poco Adagio.

F. Möhring.

Ren mörkt det blir i qvällen, Och tyst tar månen opp En

sång i stjerne - tjällen, Så ljuf förmolnens tropp. Hans

mil - da to - ner lvi - ska, I rym - den mig upp fri - ska Med

styr - ka och med hopp. Sof i ro!

Sof i ro!

ro, sof i ro! Re'n

pp Sof i ro, sof i ro!

da - gen har flytt och dess larm Sof i

Sof i ro,

ro, sof i ro! Re'n da - gen har flytt och dess

sof i ro, sof i ro!

ritard.

larm Sof i ro, sof i

ritard.

Sof i ro, sof i ro,

ritard.

f *pp*

ro! Må Her-ren nå - dig, må Her-ren

f *p* *pp*

sof i ro! Sof i ro,

f *p* *pp*

nå - dig oss gif - va ro! Sof i ro!

sof i ro! Sof i ro! Sof i ro!

Nº 69. Sång till glädjen.

119

A.H. Neithardt.

Allegro.

mf Fröjd i hjer - tan och po - ka - ler! Nu i gyll - ne drufvors
mf blod Dric - ken mild - het, ka - ni - ba - ler, Och du
ff svag - het, hjel - te - mod, och du *dim.* svaghet, hjel - te - mod! *p* Tron ej
ff him - lens ä - ra krän - kas Af ett of - fer från vår
dim. bål; krän - kas Af ett of - fer från vår
f bål; Må till skyn dess saf - ter stän kas! Gläd - je,
f bål;
ff gläd - je, dig vår skål! *dim.* Gläd - je, gläd - je, dig vår skål!

C. G. af Leopold
 efter Schiller.

Nº 70. Fäderneslandet.

Andante con moto, maestoso.

J. E. Nordblom.

Här - li - ga land, Fri - he - tens stam - ort på
 Hjer - tat i brand Flam - mar för fä - der - ne
 Fast är ditt band, Knu - tet bland ur - gam - la

jor - den. Hell dig du drott - ning i
 dyg - der. Hell di - na frid - säl - la
 fjel - lar. Hell di - na da - lar och

Fri - he - tens stam - ort på jor - den.
 Flam - mar för fä - der - ne - dyg - der.
 Kun - tet bland ur - gam - la fjel - lar.

nor - den!
 byg - der!
 hjäl - lar!

Fä - der - nes - land!

Hell dig du drott - ning i nor - den!
 Hell di - na frid - säl - la byg - der! Fä - der - nes - land!
 Hell di - na da - lar och hjäl - lar!

p *rall.* Fä - der - nes - land! *a tempo.* *f* Fä - der - nes - land!

p *rall.* *a tempo.* *f*

J. W. Berger.

Nº 71. Sång på 1:sta Maj.

121

Marcia.

J. E. Nordblom.

mf

O lå - tom oss svär - ja ett fost - brö - dra - lag I

mf

ung - do - mens svek - lö - sa stun - der, Och fröjdas med gamman åt

Maj - so - lens dag I O - dens ur - äl - dri - ga lun - der.

p

Se nor - nor - na van - dra rundt - om vå - ra spår Med

f

ru - nor i sköl - dar - na skur - na; Ver - dan - di med ro - sor i

flad - dran - de här, Står lu - tad mot fram - ti - dens ur - na.

C. v. Zeipel.

Nº 72. Norsk Fædrelandssang.*)

Tempo di marcia.

R. Nordraak.

Ja, vi elsker det te Lan det,
Ja, vi elsker det te Lan det,

Som det stiger frem, Fu ret, vejr bidt
Som det stiger frem, Fu ret, vejr bidt

o ver Van det Med de tu sind Hjem,
o ver Van det Med de tu sind Hjem,

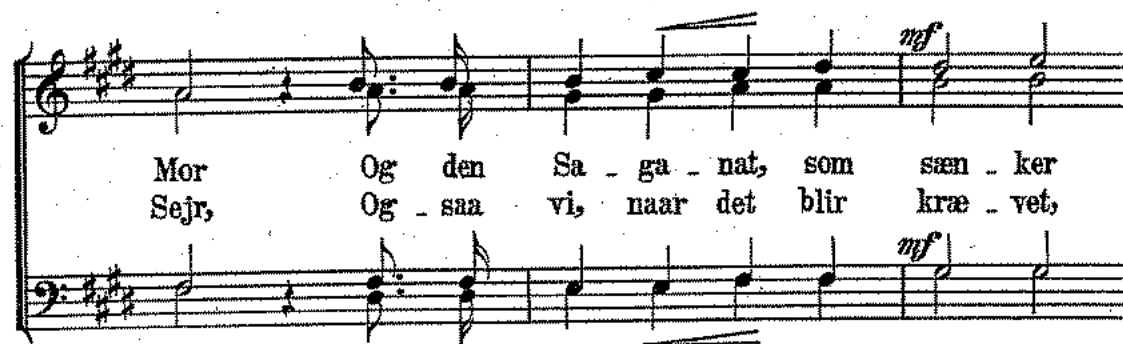
* Med originalförläggarens, Hr. Joh. D. Behrens i Kristiania, medgifvande.

p

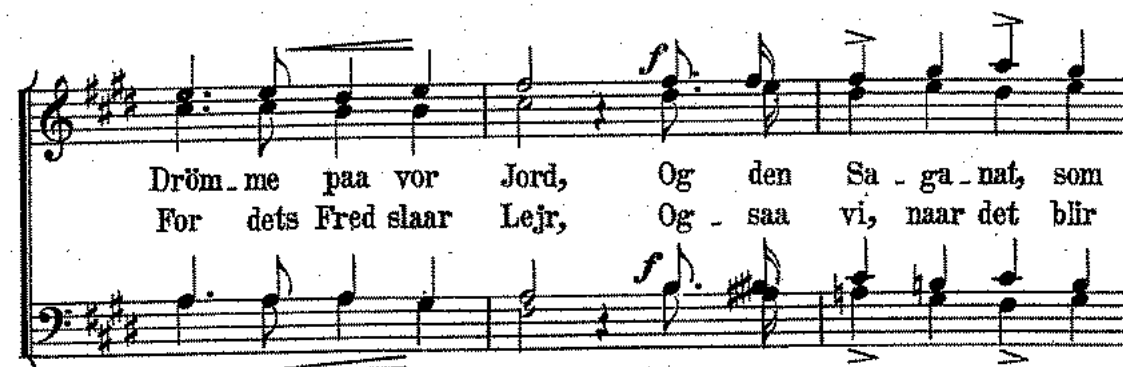
El - sker, el - sker det og tæn - ker Paa vor Far og
Og som Fæ - dres Kamp har læ - vet Det af Nød til

mf

Mor Og den Sa - ga - nat, som sæn - ker
Sejr, Og - saa vi, naar det blir kræ - vet,

f

Drøm - me paa vor Jord, Og den Sa - ga - nat, som
For dets Fred slaar Lejr, Og - saa vi, naar det blir

mf

sæn - ker, sæn - ker Drøm - me paa vor Jord.
kræ - vet, for dets Fred, dets Fred slaar Lejr!

sæn - ker fag - re Drømme
og - saa vi vil for dets

B. Björnson.

Nº 73. Warnung vor dem Wasser.

Allegretto.

F. Pacius.

mf

Guckt nicht in Was - ser - quel - len, Ihr lu - sti - gen Ge -
Nar - ciss der hat's er - fuh - ren In sei - nen jun - gen

mf

fz fz

sel - len, Guckt lie - ber in den Wein, guckt lie - ber in den
Jah - ren, Er sah nicht in den Wein, er sah nicht in den

fz fz

Wein! Wein!

Wi - no - sa sind ver -
Sein al - ler - lieb - stes

Die Was - ser sind be - trüg - lich
Er sah im Quell der Wild - niss

f fz

gnüg - lich, Guckt lie - ber in den Wein, guckt lie - ber in den
Bild - niss, Guckt

f fz

mf Wein, in den Wein, in den Wein, in den Wein, in den Wein, guckt
Wein in den Wein, in den Wein, in den Wein, guckt

cresc. Wein, guckt lie-ber in den Wein, in den Wein, in den
lie-ber in den Wein, guckt in den Wein, in den
cresc. guckt lie-ber in den Wein,

Wein, in den Wein, guckt lie-ber in den
Wein, in den Wein, guckt lie-ber in den Wein, guckt lie-ber
guckt lie-ber in den

p Wein, guckt lie-ber in den Wein, guckt lie-ber in den
p Wein, in den Wein!

f in den Wein!
Wein! in den Wein! W. Müller.
f in den Wein!

Nº 74. Suomis sång.

Maestoso.

F. Pacius.

Hör hur här - lig sän - gen skal - lar Mel - lan
Öf - ver - allt en röst oss bju - der, Öf - ver -

Wäi - nös ru - no - hal - - - lar: Det är
allt en stäm - ma lju - - - der: Det är

Suo - mis
Suo - mis, Suo - mis sång, det är Suo - mis sång!
Suo - mis, Suo - mis sång, det är Suo - mis sång!

Det är Suo - mis

pp

Hör de hö - ga fu - ror su - sa,
Bro - der, e - ger du ett hjer - ta,
Hör, O! Hör de hö - ga fu - ror
Bro - der, e - ger du ett

mf

Hör de hö - ga fu - ror su - sa,
Bro - der, e - ger du ett hjer - ta,

p

Hör de dju - pa ström - mar bru - sa: Det är
I dess tju - ning, i dess smär - ta Hör blott
su - sa, Hör de bru - sa: Det är
hjer - ta, I dess smär - ta Hör blott

p

Hör de dju - pa ström - mar bru - sa:
I dess tju - ning, i dess smär - ta

mf

ff

Sång, det är *dim.* 1. 2.
Suo - mis sång, det, det är Suo - mis sång! sång!
Suo - mis sång, hör, hör blott Suo - mis sång! sång!

ff

dim.

E. v. Qvanten

Nº 75. Snabba äro lifvets stunder.

Andante con espressione.

A. Randel.

Snab - ba ä - ro lif - vets stund - der, Liksom to - ner de för -

klin - ga, Dem en skald på ly - ran slår, dem en

skald på ly - ran slår. Snab - ba ä - ro lif - vets

stund - der, Lik - som to - ner de för - klin - ga, Dem en

skald på ly - ran slår, dem en skald på ly - ran

Men från min - - - nets skö - na lun - der E - ko

p slår. Men från min - nets skö - na lun - der

vill

E - ko vill dem å - ter - brin - ga Till ett bröst, som

p *f*

dim. *p* Men från

dem för - står, till ett bröst, som dem för - står.

dim. *p* min - - - nets skö - na lun - der E - ko

Men från min - nets skö - na lun - der

vill

E - ko vill dem å - ter - brin - ga Till ett bröst, som

f

dim. *p* *poco rit.*

dem för - står, till ett bröst, som dem för - står.

dim. *p* *poco rit.*

1706

Nº 76. Olav Trygvason.*)

Moderato.

F. A. Reissiger.

Bre - de Sejl o - ver Nord - sjø gaar; Højt paa

Skan - sen i Morg - nen staar Er - ling Skjalgs - son fra So - le,

Spej -

Spej - der Spej - der o - ver Hav mod Dan - mark: Kom - der

- - mer ik - ke Kom - mer ik - ke O - lav Tryg - va - son? Seks og

fem - ti de Dra - ger laa, Sej - le - ne faldt, mod Dan - mark

Nº 76 - 78 med originalförläggarens, Hr. Joh. D. Behrens i Kristiania, medgifvande.

saa Sol-brænd - te Mænd; da steg det: Hvor bli-ver

Hvor bli-ver Or-men lan-ge?
Hvor bli-ver Or-men lan-ge?
Or-men lan-ge? Kom-mer ik-ke O-lav, Kom-mer

ik-ke O-lav Tryg-va-son? Men da Sol i det an-det

Gry Steg af Hav u-den Mast mod Sky Blev det som

Storm at
Storm, som Storm at hø-re:
Storm at hø-re: Hvor bli-ver
Hvor bli-ver Or-men

Or - men lan - ge, *f* Hvor bli - ver Or - men lan - ge, hvor
 hvor bli - ver
 lan - ge,
 bli - ver Or - men lan - ge, hvor bli - ver Or - men
 Or - men lan - ge, hvor?
 Or - men, Or - men lan - ge, hvor bli - ver Or - men
 lan - ge?
 Kom - mer *rit.*
 Kom - mer ik - ke O - lav Tryg - va - son?
 lan - ge? Kom - mer *rit.*
pp Still - le stil - le i sam - me Stund Al - le stod; ti fra
pp
 Ha - vets Bund Skvul - ped som Suk om Flaa - den:
 Skvul - ped

p
Ta - gen er Or - men lan - ge, Fal - den er
p Ta - gen Fal - den

riten. *mf*
O - lav Tryg - va - son. Si - den - ef - ter i hun - dred
mf
riten.

Aar Norske Ski - be til Føl - ge faar, Helst dog i Maa - ne -
Helst

pp
næt - ter: Ta - gen er Or - men lan - ge,
pp Ta - gen Tryg - va - son.

Fal - den er O - lav Tryg - va - son. *morendo.*
Fal - den *morendo.*

mf

Strand: Fjel - det med sin Malm, sin Pragt af
dø. Der er end - nu man - gen Strid at

Fjel - det med sin Malm, sin Pragt af
Der er end - nu man - gen Strid at

mf

Sko - ve Og sit Fug - le - kor, Da - len,
stan - de For en fy - rig Slægt, Aan - dens
Sko - ve Og sit Fug - le - kor, Da - len, svøbt i
stan - de For en fy - rig Slægt, Aandens Sværd - slag

mf

Da - len,
Aan - dens

svøbt i Guld og Blom - ster - flør, Lunt bag
Sværd - slag fal - de li - ge kjækt Paa Bar -
Guld og Blom - ster - flør, Lunt bag
fal - de li - ge kjækt Paa Bar -

svøbt i Guld og Blom - ster - flør,
Sværd - slag fal - de li - ge kjækt

dim.

Stran - den ved den mør - ke Vo - ve!
ba - rens og Fi - li - strens Pan - de!

dim.

P. A. Jensen.

N° 78. Til Sverge.

Moderato.

E. A. Reissiger.

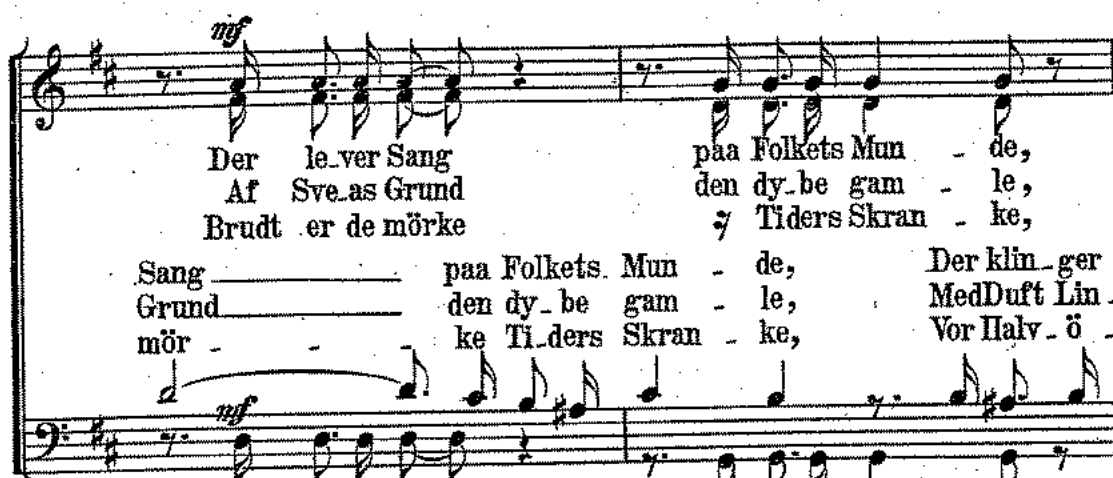
Se hist ved O - stre - sal - tets Vo - ve Det
Vidt ly - se de med Sværd og Kro - ne De
Vort Tvil - ling - land, du Nor - ge lig - ner, Vi

un - der - ful - de Sa - ga - land, Med Sö - er
Kar - lers, de Gu - sta - vers Rad! Hvor saa - dan
hil - se dig med Bro - der - aand; Os beg - ge

blaa, med dunk - le Sko - ve, Med dej - lig Mø, med kraf - tig
Hæ - der kun - de to - ne, Der sky - der E - gen at - ter
nu jo kjær - lig sig - ner Den sam - me mil - de Her - sker

Mand, med dej - lig Mø, med kraf - tig Mand.
Blad, der sky - der E - gen at - ter Blad, Der le - ver
haand, den sam - me mil - de Her - sker - haand. Af Sve - as
Brudt er de

mf

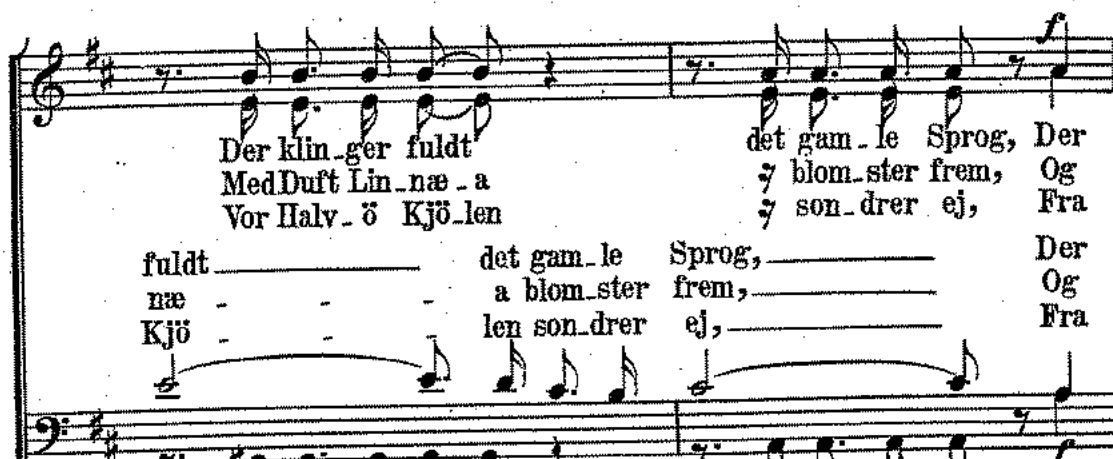

Der le-ver Sang paa Folkets Mun - de,
 Af Sve-as Grund den dy-be gam - le,
 Brudt er de mørke 7 Tiders Skran - ke,

Sang _____ paa Folkets. Mun - de, Der klin-ger
 Grund _____ den dy-be gam - le, MedDuft Lin-
 mør - ke Ti-ders Skran - ke, Vor Halv-ö -

mf

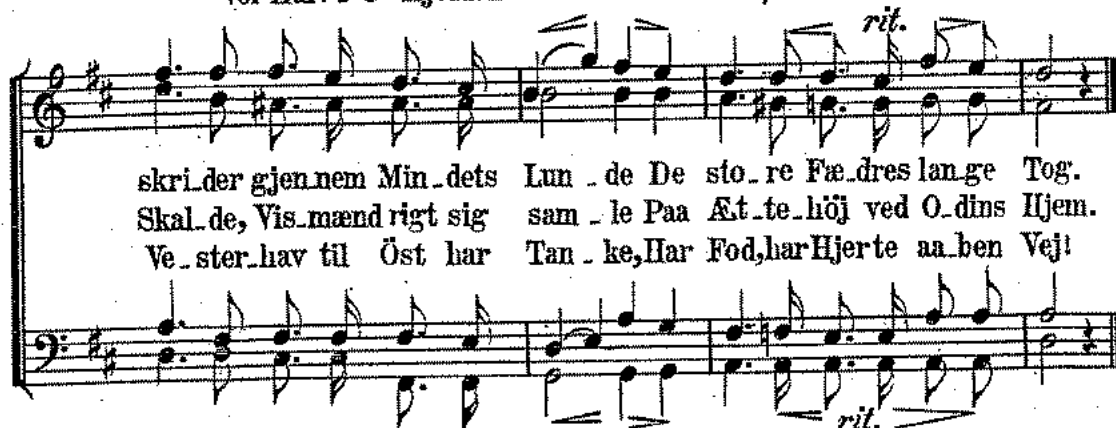
Der le-ver Sang paa Folkets Mun - de,
 Af Sve-as Grund den dy-be gam - le,
 Brudt er de mørke 7 Tiders Skran - ke,

Der klin-ger fuldt det gam-le Sprog, Der
 MedDuft Lin-næ-a 7 blom-ster frem, Og
 Vor Halv-ö Kjö-len 7 son-drer ej, Fra

fuldt _____ det gam-le Sprog, _____ Der
 næ - - a blom-ster frem, _____ Og
 Kjö - - len son-drer ej, _____ Fra

Der klin-ger fuldt det gam-le Sprog,
 MedDuft Lin-næ-a 7 blom-ster frem,
 Vor Halv-ö Kjö-len 7 son-drer ej,

skri-der gennem Min-dets Lun-de De sto-re Fæ-dres lan-ge Tog.
 Skal-de, Vis-mænd rigt sig sam-le Paa Æt-te-høj ved O-dins Hjem.
 Ve-ster-hav til Øst har Tan-ke, Har Fod, har Hjer-te aa-ben Vej!

rit.

N° 79. De muntra musikanterna.

Allegretto.

A. F. Riccius.

f

Hur skönt det är i sko - gen få I

f

morgon - so - lens glans mar - sche - ra! När sko - gens fog - lar

p

hö - ras slå, Vi bör - ja straxt ac - kompagné - ra. Hör

p *mf*

f

hör - nets klang, hör hör - nets klang går vidt omkring, går

f *mf* *f*

Vår - - - väg är strödd med di - a -

vidt om - kring. Vår väg är

p *p*

man - ter med *f*

strödd med di - a - man - ter, Vi ä - ro mun - si -
strödd, är strödd med *f*

strödd med *f*

ä - ro mun - tra mu - si - kan - ter, Och
kan - ter, ja mu - si - kan - ter, Och

vår är he - la' jor - dens ring, Vi ä - ro mun - tra mu - si -

kan - ter, Och
Vi ä - ro mu - si - kan - ter, Och
Vi ä - ro mu - si - kan - ter,

den är vår, ja, den är vår, ja, he - la' jor - dens ring!

Efter E. Grundman.

Nº 80. Korsfarersang.

Andante con moto.

A. Rubenson.

Solo-
kvartett.

Dej-lig er Jor - den, dej-lig er Guds

Kör.

Dej-lig er Jor - den,

Him - mel. Dej - lig Sjæ - le - nes

dej - lig er Gnds Him - mel.

Pil - grims - gang. Gjen - nem de fag - re, Gjen - nem de fag - re,
 Gjen - nem de fag - re,
 fag - re Ri - ger paa Jor - den Gaa vi til Gaa vi, gaa
 Gaa -
 fag - re Ri - ger paa Jor - den
 Pa - ra - dis med Sang, gaa vi til
 vi til Pa - ra - dis gaa vi til Pa -
 Gaa vi til Pa -

Pa - ra - dis

Pa - ra - dis med Sang! Ti - der skal

Pa - ra - dis med Sang!

Pa - ra - dis med Sang! Ti - der skal

Pa - ra - dis

Pa - ra - dis med Sang!

Pa - ra - dis med Sang!

Pa - ra - dis med Sang!

kom - me, Ti - der skal hen - rul -

Ti - der skal kom - me,

le, Slægt skal føl - ge Slæg - ters

Ti - der skal hen - rul - le.

p Gang. *f* Al - drig for - stum - mer
 Gang. Al - drig for - stum - mer, for - stum - mer

f Al - drig for - stum - mer
 Al - drig for - stum - mer, for - stum - mer

p To - nen fra Him - len I Sjø - lens gla - de
p Sjø - lens

To - nen fra Him - len

f Pil - grims - sang, i Sjø - lens gla - de
 gla - de Pil - grims - sang, i Sjø - lens gla - de

f I Sjø - lens gla - de
 I Sjø - lens gla - de

p Pil - grims - sang! *mf* Eng - le - ne sang den först

p Pil - grims - sang! *mf*

p Pil - grims - sang! *mf* Eng - le - ne

p Pil - grims - sang! *mf*

mf for Mar - kens Hyr - der,

mf sang den först for Mar - kens Hyr -

mf Skjönt fra Sjæl til Sjæl den lød: *p* Fred o-ver *f* Jor - den, o-ver

mf der, *p* Fred o-ver *f* Jor - den, o-ver

p

Jor - den! Men - ne - ske, fryd dig! Os er en e - vig

p

Os er en

Jor - den! Men - ne - ske, fryd dig!

Frel - ser föd, Os er en

e - vig Frel - ser föd, os er en

Os er en

Os er en

p

e - vig Frel - ser föd.

p

- vig Frel - ser föd.

p

e - vig Frel - ser föd.

p

- vig Frel - ser föd.

Poco Adagio.

Rob. Schumann.

Se vi - ken Se står så lugn och skön I
 Se vi - ken lugn och skön
 p Så lugn och skön

qväl - len, drömman - de och blid; Och tra - sten sjelf
 I

fu - ran grön Nån's Leka stö - ra ens dess frid. Och
 pp

vin - den är så tyst, så tyst, så tyst, Fastän en kyss han
 Och vin - den tyst, så tyst,
 p Så tyst, så tyst,

tar, Men se'n han blå - a spe - geln kysst,
 pp

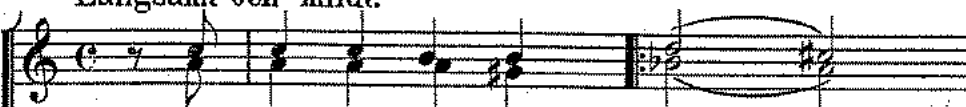
Han strax bort å - ter far, å - ter far.
 å - ter, å - ter,
 1706

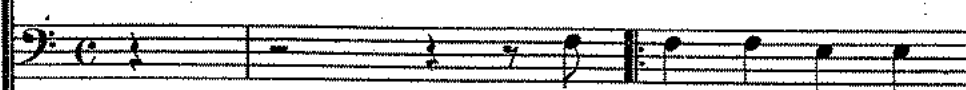
Nº 82., „Die Rose stand im Thau.“

Sjungen: 1:sta gången *p*
 2:dra " *mf*
 3:dje " *pp*

Långsamt och mildt.

Rob. Schumann.

Tenor I. II.
 Die Ro - se stand im Thau, _____

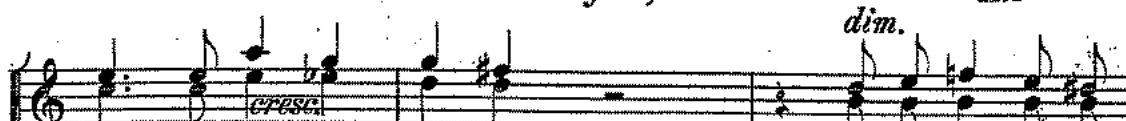
Bas I.
 Die Ro - se stand im

Bas II. III.
 Die Ro - se stand im Thau, _____

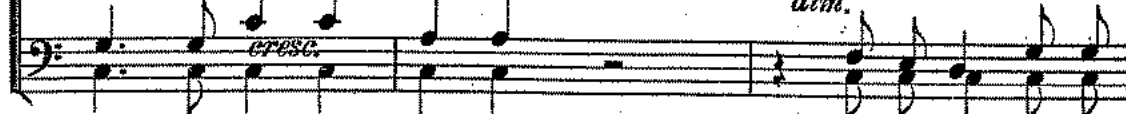

 Es wa - ren Per - len grau; Als

 Thau, _____ Es wa - ren Per - len

 Es wa - ren Per - len grau; Als

 Son - ne sie be - schie - nen, wurden sie zu Ru -

 grau; Als Son - ne si be - schie - nen,

 Son - ne sie be - schie - nen, wurden sie zu Ru -

1. 2.

bi - nen, wur - den sie zu Ru -

dim. wur - den sie zu Ru - bi - nen, wur -

bi - nen, wur - den sie zu Ru -

bi - nen. Die Ro - se stand im

- den sie zu Ru - bi - nen. Die

bi - nen. Die Ro - se stand im

3.

pp zu Ru - bi - nen.

p wur - den sie zu Ru - bi - nen.

zu Ru - bi - nen.

pp zu Ru - bi - nen.

Fr. Rückert.

Nº 83., „Dåne liksom åskan, bröder.“

Marcia.

J. H. Stunz.

Då - ne lik - som å skan, brö - der, Högt vår fo - ster -

länd - ska sång! Pul - sen brin - ner, hjer - tat glö - der; Marsch fram

åt än - nu en gång! Sån - gen äd - la kän - slor

Sån - gen äd - la

fö - - der, Hjer - tats nyckel he - ter sång. Må vi

kän - slor fö - der,

Må vi då i to - ner
 då i to - ner
 Må vi då i to - ner

svä - - ra Tro - hets - e - den hand i hand:
 Trohets - e - den hand i hand: Lif och
 svä - - ra Tro - hets - e - den hand i hand:

blod för Sver - ges ä - - ra, Helt! Vårt dy - ra fo - ster.

Lif och blod för
 land! Lif och blod för Sver - ges ä - - ra,
 Lif och blod för

Svä - ra Trogne bröder hand i hand! Må vi hand!
 Svä - ra Trogne bröder hand i hand! Må vi hand!

Ur Verldens dom.
 J. Jolin.

Nº 84. Sjung! Sjung!

Allegretto.

Aug. Söderman.

ff *pp*

Sjung, sjung, brnsan-de våg, Vlsor-na di-na vet jag. Sjung, sjung,

ff *pp*

fo-gel i skog, Drillar-na kan jag nog! Sjung, sjung, blomster i vind,

dolce *p* *dolce*

Suc-ka sen al-drig me-ra! Sjung, sjung, mitt hjer-ta du,

rit. *ff* *rit.* *ff*

Kla-ga ej me-ra nu! Sjung, sjung, bru-sande våg, Vlsor-na

pp *rall.*

di-na vet jag. Sjung, sjung fo-gel i skog, Drillar-na kan jag nog!

pp *rall.*

Nº 85. Stridssång.

Kriegslied.

Allegro con brio.

Aug. Söderman.

Med gla-set i den e-na hand Och fla-skan i den an-dra Vi
Das Glas in der Rech-ten Die Flasch in der Lin-ken So

vil-je i Bac-chinamn Be-käm-pa hvar-an-dra!
wol-len wir fech-ten, Nicht wan-ken, nicht sin-ken!

Krig mot törst och krig mot vat-ten, Men med vi-net kärt för-bund!
Krieg dem Durst und Krieg dem Kummer! Und ein Bündniss mit dem Wein!

Krig mot sorg och krig mot nat-ten Till den lju-sa
Krieg der Nacht und Krieg dem Schlummer! Schenk mir Muth und

ff

gry_nings.stund! Med gla_sét i den e_nahand Och fla_skan i den
 Feu_er ein! Das Glas in der Rech_ten, Die Flasch in der

ff

an_dra Vi vil_je i Bac_chi_namn Be_käm_pa_hvar_an_dra!
 Lin_ken So wol_len wir fech_ten, Nicht wanken nicht sin_ken!

mf marc.

Lag och rätt här vär_den ski_par, Ma_nar oss att
 Woh_lig sit zen wir im Wein_haus, Un_ser Krieg

mf

stri_da käckt, Ny_a svärd åt oss_han sli_par,
 ist wie ein Traum, Selbst die Welt, das al_te Bein_haus,

tr rall. a tempo ff

Har för stri - den djup re - spekt. Med gla - set i den e - na hand Och
 Hat Re - spect und rührt sich kaum. Das Glas in der Rechten, Die

tr rall. ff

Med
 Das

fla - skan i den an - dra Vi vil - je i Bacchi namn Be -
 Flasch in der Lin - ken So wol - len wir fech - ten, Nicht

gla - set i den e - na hand Vi vil - je i Bacchi namn Be
 Glas in der Rech - ten So wol - len wir fech - ten, Nicht

mf marc.

käm - pa hvar - an - dra! För - sta fla - skan re'n har sla - git
 wan - kennicht sin - ken! Ei - ne Fla - sche hat ge - schlagen

mf

Första fla - skan
 Eine Fla - sche

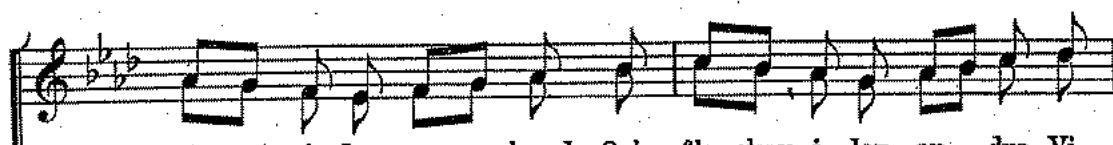
Vä - ra fi - en - der till mark. Hvad! Tro Hin dem
 Uns - re Fein - de kreuz und quer; Und da ste - hen

Männe Hin dem
 Und da ste - hen

al - la ta - git! Fins här in - gen som står stark? Med.
 wir und fra - gen: Giebst denn kei - ne Fein - de mehr? Das

tr rall. ff

gla - set i den e - na hand Och fla - skan i den an - dra, Vi
 Glas in der Rech - ten, Die Flasch in der Lin - ken So

vil - je i Bac - chi namn Be - käm - pa lvar - an - dra! Må oss
 wol - len wir fech - ten, Nicht wanken nicht sin - ken! Und das

kla - dra ver - dens vi - sa! Hej! Det rör oss ej än - då
 En - de von dem Lie - de? Ei was ma - chen wir uns draus!

fz

mf

Fri - den an - dra fritt må pri - sa, Stri - dens fröjd blott.
 Al - les Stre - bens Frucht ist Frie - de, Wir, wir gehn in

mf

ff

vi för - stå! Med gla - set i den e - na hand Och
 Sturm nach Haus! Das Glas in der Rech - ten, Die

ff

fla kan i den an - dra Vi vil - je i Bac - chi namn Be -
 Flasch in der Lin - ken So wol - len wir fech - ten, Nicht

tr *rall.*

käm - pa hvar - an - dra, Be - käm - pa hvar - an - dra!
 wankennicht sin - ken, Nicht wankennicht sin - ken!

tr *rall.*

ff

Hoffmann v. Fallersleben.

Nº86. På Gustaf II Adolfs dödsdag.

Maestoso.

O. F. Tullberg.

f

Hjel - tar, som bed - jen, stri - den och blö - den,

f

p *sf*

Vak - nen, ty bräckt är sek - ler - nas graf! Dö - den ger se - ger,

p *sf*

p *f*

se - ger ger döden; Kraften ger Han, som den för - dom ju gaf.

p *f*

p *cresc.*

Seg - rar - nes hymn de un - ga sjun - ga, Stri - der - nas å - skor

p *cresc.*

f *p*

tun - ga ljun - ga. Verlds - del, o, främst bland lag - rar - ne sätt

f *p*

f

Hjel - tens på Lüt - zens blo - di - ga slätt! O

f

fal - len, I käm - par, som han och för - blö - den! En

ä - ra som hans ej dör i dö - den.

C.W. Böttiger.

Nº 87. Jagtsång.

Marcia.

C.W. Uddén.

f Öf - ver fjel - lar - na grå är det natt, hallå! *p* Sömnöst blott

f *p*

e - ko hörs trä - na Silf - ver - ne - må - na Oss

1. 2.
ly - ser för - ut, der i sko - gen vi gå. sko - gen vi gå.

f vå - - rens dag du strå - lar,
p
Skön vid vår pol En vå - rens mor - gonstund du strå - lar,
f *p* *mf*

f blom - mans knapp du må - lar,
p
Lif - van - de sol! Och blommansspåda knapp du må - lar, Lik som i fjol; Dock

f *p*

f
 tju - sar mig mer Den vår, som ler på flic: kans blomstran - de kind,
f

f
 Den vår, som mot mig ler På den kind, så röd af
f

p
 nor - di - ska vind. *Fine.* Men som en
 Men lik - som en hög - tid, li - ka
p

hög - tid, tyst och an -
 som en hög - tid, som en hög - tid, li - ka som en hög - tid, som en

däk - tig, Stjern - smyc - kad,
 högtid, tyst och så an - däk - tig,
 Stjernbe - smyckad, präktig stjernbe -

mf

präk - tig, Står på ber - gen vin - ter -
 smyckad, stjernbe - smyckad, präktig, *mf*

f

nat - ten så lång. Raskt och gladt
 Raskt i - ge - nom drivvorna och gladt e - mellan

mf

Sin mån - skens lju - sa stråt
 klyf - tor - na Sin mån - skens lju - sa ö - de stråt

Gån - gar fram - åt
 Gån - gar sig med mod framåt, med mod och lust framåt

f

Jä - gar - skaran vår i mid - vin - terns natt. 1. mid - vin - terns natt. 2.
f

Nº 88. Svärdssång.

C.M.v. Weber.

Moderato.

mf

Hvad blix - t ur sköldmöns blic - kar! Hur stål - blank Hil - dur
För dig i al - la tim - mar Mitt lju - sa jern - lif
Dess mor - gon - rod - nad sval - lar, När oss trum - pe - ten

mf

nie - kar! Min älska - rin - na du, Mitt svärd, hvad
glim - mar. Min fäst - man, säg mig då, När skall vårt
kal - lar; Och vid ka - no - nens sång Gå vi vår

f

vill - du mn? Hur - ra! Hur - ra! Hur - ra!
bröl - lop stå? Hur - ra! Hur - ra! Hur - ra!
al - tar - gång. Hur - ra! Hur - ra! Hur - ra!

Nº89. Svensk frihetssång.

163

Raskt.

Ord och musik af G. Wennerberg.

Ten. I. II.

Ten. III.

Bas I. II.

fp Fri - het bor i nor - den, *fp* Fritt var Svithiodsland,

fp Fri - het bor i nor - den, *fp* Fritt var Svithiodsland,

fp Fritt så län - ge sa - ga min - nes; *fp* Och på bergensitter

fp Fritt så län - ge sa - ga min - nes; *fp* Och på bergensitter

fp Sve - a fri än - nu, *fp* Fri så län - ge jern det fin - nes.

fp Sve - a fri än - nu, *fp* Fri så län - ge jern det fin - nes.

f Kom - ma troll i drak - skepp ö - stan -

f Kom - ma troll i drak -

f Kom - ma troll i

f Kom - ma troll i drak - skepp ö - stan - från,

från, För att ge oss

- skepp ö - stan - från För att ge oss
drak_skepp ö - stan - från

För att ge oss land och lif i

land och lif i lån; Man - na - mod i

land och lif i lån; Man - na - mod i
För att ge oss land och lif i lån;

lån;

ff nöd! Fri - het el - ler död! *ff*

ff nöd! Man - na - mod i nöd! *ff* Fri - het el - ler

Blif - va skall vår sven - ska lö - sen.

Blif död! Är - va skall vår sven - ska lö - sen.
död! Är vår sven - ska lö - sen.

Nº90. Nordisk studentsång.

Raskt och lifligt.

Ord och musik af G. Wennerberg

f

Framåt, framåt på lju_sets ba_na, Du un_ga fri_ska käm_pa_

f

här! Re'n svajar högt vår svenska fa_na, Och Sverges

skyddsgud hen_ne bär. *p* För sant och godt och skönt vi

p

stri_de, Mot mörkret dra vi vå_ra svärd, Och vid vår

f *mf*

bar_da_lek vi spri_de Ett norrsken ut i natt_lig värld.

ff

Nº 91. Marsch.

Kraftigt, måttligt fort.

Ord och musik af G. Wennerberg.

Den dö - da frid be -
 Hur län - ge skall i nor - den
 stå? Skall snart ej, Skall snart ej hö - ras or - den: I
 hö - ras
 Det ärf - da
 gos - sar blå, gån på! Det ärf - da vi - kings -
 Det
 vi - kings sin - ne Till le - dungs trår i - gen, Och
 sin - ne Till le - dungs trår i - gen,
 ärf - da vi - kings - si - ne Till le - dungs trår i -
 häm - dens trog - na min - ne,
 Och hämdens trogna, trog - na min - ne, Na - bo, lef - ver än.
 ff gen, Och häm - dens trog - na Na - bo, lef - ver än.

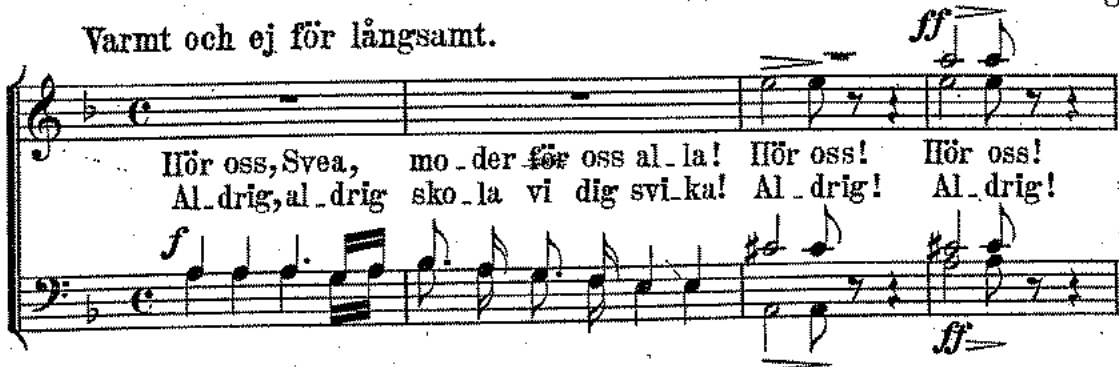
Nº 92. Hymn.

167

Ord och musik af G. Wennerberg.

Varmt och ej för långsamt.

ff

Hör oss, Svea, mo - der för oss al - la! Hör oss! Hör oss!
Al - drig, al - drig sko - la vi dig svi - ka! Al - drig! Al - drig!

f

ff

Bjud oss kämpa för ditt väl och fal - la! Bjud oss!
Tag vår ed, i al - la skif - ten li - ka! Tag den!

f

ff 1. 2.

Bjud oss! Tag den! Med lif och blod svek,
Bjud oss! Tag den! Med lif och Och om af

ff Med lif och blod svek,

för - sva - ras skall Den fri - a
för - rä - de - ri Och split och
blod för - sva - ras skall
svek, för - rä - de - ri

för - sva - ras skall Den fri - a
för - rä - de - ri Och split och

jord, som än är vår, _____ Hvarten - da
 våld du ho - tad står, _____ Så tro dock
 _____ Den fri - a jord, som än är vår,
 _____ Och split och våld du ho - tad står,

jord, som än är vår, _____ Hvarten - da
 våld du ho - tad står, _____ Så tro dock

grand _____ ut - af det arf, _____ Du gaf i
 vi _____ i Her - rans namn, _____ Som vå - ra
 Hvarten - da grand _____ ut - af det arf,
 Så tro dock vi _____ i Herrans namn, _____

grand _____ ut - af det arf, _____ Du gaf i
 vi _____ i Her - rans namn, _____ Som vå - ra

sa ga och i 1. sång. _____ Och om af
 fä - der trott en
 _____ Du gaf i sa - ga och i sång.
 _____ Som vå - ra

sa - ga och i sång. _____ Och om af
 fä - der trott en

2. *f* *ff* *Samma tempo.*

gång: _____ Vår Gud är oss en väl - dig
fä - der trott en gång: Vår Ho - nom i all nöd och

gång: _____ *f* *ff*

p

1. 2.

borg, Han är vårt va - pen try - ga. På
sorg, Vårt hopp vi vil - ja byg - ga.

p

f *f*

Här - ligt blir det då Seg - ran - de att stå,
Här - ligt, här - ligt blir det då Segran - de i stri - den stå,

f *f*

f *f*

Här - li - ga - re få
Här - li - ga - re dock att få För - dig, o moder, fal - la.

f *f*

Nº 93. Hymn.

Marche maestoso.

Ord och musik af G. Wennerberg.

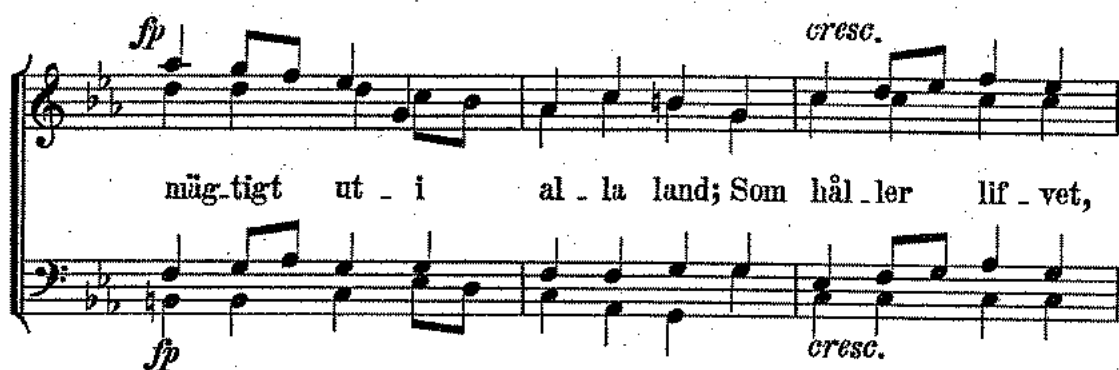
mf

O Gud, som sty - rer fol - keus ö - den Alls.

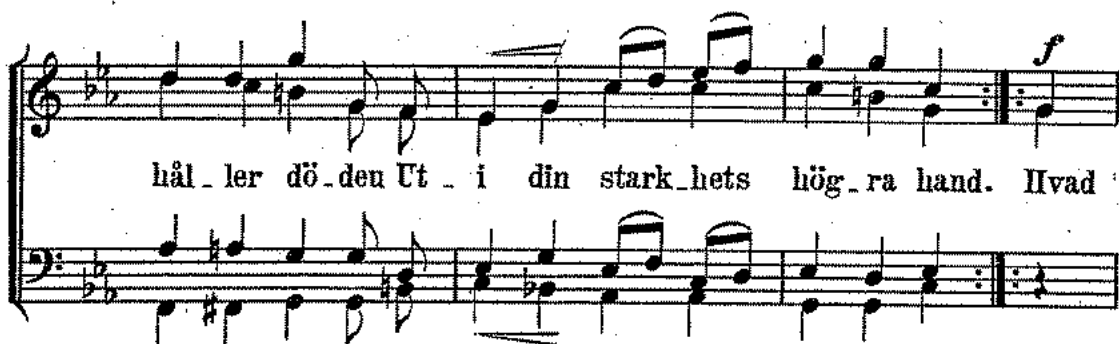
mf

sp *cresc.*

mäg - tigt ut - i al - la land; Som hål - ler lif - vet,

sp *cresc.*

hål - ler dö - den Ut - i din stark - hets hög - ra hand. Hvad

än för straff du Sve - a äm - nar, För

än för straff du Sve - a äm - nar, För

Hvad än för straff du Sve - a äm - nar,

hvad hon for - dom bru - tit har, 171

f

hvad hon for - dom bru - tit har,
För hvad hon for - dom bru - tit har,

f *mf* Hon

Hon bär det nöjd, om blott du lem - nar Dess

mf

Hon bär det nöjd, om blott du lem - nar Dess
Hon bär det nöjd, om blott du lem - nar Dess

bär det nöjd, om blott du lem - nar Dess

se - kel - gam - la fri - het qvar. Basso ben

mf Den

sempre p. e stacc.

Den är dess skydd i mul - na fa - ror,

marcato.

är dess skydd i mul - na fa - ror, Dess

Dess tröst i hvar - je blek - lagd sorg,

tröst i hvarje blek - lagd sorg, Dess

Dess värn mot öf - ver - mak - tens ska - ror
värn mot öf - ver - maktens ska - ror Och

Och star - ka - re än Sve - a - borg.
star - ka - re än Sve - a - borg.

Kom ar - - mod, kommen ö - sterns slaf - - var, Kom
ar - mod, slaf - var,

tve - drägt, kastat din brand! - - - - - Ät e - - der al - la gräfväs
tve - drägt

graf - - var Af fri - heten på Svi - thiodsstrand.
graf - - var Af
graf - - var Af

Nº 94. Fansång.

G. Wennerberg.

Kraftigt.

f Stå stark, du lju - sets rid - dar - vakt, Kring
f Kring di - na

di - na fo - sterländska fa - nor Och drag å - stad med sångens
 fo - sterländ - ska fa - nor

gla - da makt Med mod på di - na skil - da ba - nor!

dolce Än lig - ger stil - la frid
p Än lig - ger stil - la frid Som ljuf - ligt
p Än lig - ger stil - la frid Som ljuf - ligt
 Än lig - ger stil - la frid Som ljuf - ligt

Och

mån - sken öf - ver berg och da - lar,

mån - sken öf - ver berg och da - lar,

i åsk - di - ger tid

Och i åsk - di - ger tid Blott hopp och

Och i åsk - di - ger tid Blott hopp och

Men kom - mer nå - gon

kär - lek nordens an - de ta - lar.

Men

sempre cresc.

vå - ra fjell för nä - ra Och mul - nar det i

Men kom - mer *sempre cresc.* nå - gon

kom - mer nå - gon vå - ra fjell för nä - ra Och

Men

Svi - thi - od, Då, brö - der, vid
vå - ra fjell för nä - ra, Då, brö - der, vid vårt
mul - nar det i Svi - thi - od, Då, brö - der, vid vårt
kom - mer nå - gon *sempre cresc.* vå - ra fjell för nä - ra, Då,

fz namn, vår gam - la ä - ra *ff* Vi hug - ga oss en väg i blod.
brö - der, Vi *fz* hug - ga oss en *ff* väg i blod.

p Och stu - pa vi på ä - rans ba - na, Om
p

Hil - dur vå - ra lif be - gär, Vi sve - pa kring oss

f Sver - ges fa - na, I dö - den den brud - tåc - ket är.
f

Nº 95. Marsch.

Ord och musik af G. Wennerberg.

mf

Säg oss ditt namn, du fruk - tans - vär - de, Ska - ror - nas måls - man,

mf

säg hvem du är! Säg oss af hvem din id - rott du lör - de,

pp

Vi - sa, hvad du i sköl - den bär! Vål se vi däd i

pp

norr, i sö - der Stolt i triumf kring - ran - den gå;

Dun - kel dock ru - nan glö - der,
Dun - kel dock ru - nan i mid - ten glö - der,
Dun - kel den

1.
Men det är den vi vil - ja för - stå.
glö - der, Men den vi vil - ja för - stå.

2.
vil - ja för - stå. By - ter du bort en
vil - ja för - stå. By - ter du bort en

lögn mot en an - nan? Pur - purns tra - sa mot
ff

e - gen röd? Dölj då ej läng - re
Dölj då ej läng - re

mär - ket i pan - nan, Mör - da - re, fejd på lif och

1. död, på lif och död! By - ter du 2. död, på lif och död!

p dolce
Vill du åt e - vi - ga rät - ten bör - da Ko - mun - ga -

poco a poco
arf - vet, som vål - det stal, O, så var hel - sad!

crescendo
Bjud, och vi vör - da; För oss till seg - rar för - u - tan tal!

Nº 96. „In Lenom.”

179

Hurtigt och gladt.

G. Wennerberg.

Så con-ti-git in Le-nom, in Le-nom, in
Så con-ti-git in Le-nom, Du-o Dan-ske lu-po för e-nom, du-o
Du-o Dan-ske lu-po för e-nom, du-o Dan-ske lu-po för e-nom, du-o
Dan-ske lu-po för e-nom. Så e-nom. Af Svenskom Af Svenskom
Sve-nom, af Sven-skom, af Sve-nom, To-go dor-sum ver-be-re
ple-nom, to-go dor-sum ver-be-re ple-nom. ple-nom.

Nº 97. Serenad.

Moderato.

H. Werner.

Bort i rym - den sky - ar tå - ga, Skim ran -
Bort i rym - den hör jag klin - ga An - de -

de af af - ton - glöd, Och med so - lens si - sta
to - ner ut - i skyn, Och hur sak - ta lju - den

lå - ga Ska - parn ro - åt mö - dan bjöd.
svin - ga Un - der - skönt mot him - lens bryn!

Mörkrets
Sjelfva

mp

Mörk - rets dyst - ra slö - ja
Sjelf - va ve - stan drö - jer

dyst - - - - ra slö - ja Höl - jer
ve - - - - stan drö - jer Lyss - nan

mp

Mörk - rets dyst - ra slö - ja
Sjelf - va ve - stan drö - jer

Och nu vill den
Då na tu - ren

p

Höl - jer re - dan
Lyssnan - de till jor - dens rund, Och nu vill den
re - dan sän - gens ljud, Då na tu - ren
de till

p

Höl - jer re - dan
Lyssnan - de till

dim.

drö - ja Öf - ver skog och lund.
hö - jer Sång och lof till Gud.

Öf - ver skog och lund.
Sång och lof till Gud.

dim.

Öf - ver skog och lund.
Sång och lof till Gud.

Nº 98. Kung Carl.

O. Westermarck,
arr. af Kapfelmann

Marcia.

ff *mf*

Kung Carl den unga hjälte Han stod i
 Och en mot ti o ställes Af re-tad
 Der slog så stort ett hjer-ta Ut i hans

ff

rök och dam.
Wa - sa son.
sven - ska barm,

Han stod i rök och dam.
Af re - tad Wa - sa son.
Ut - i hans sven - ska barm,

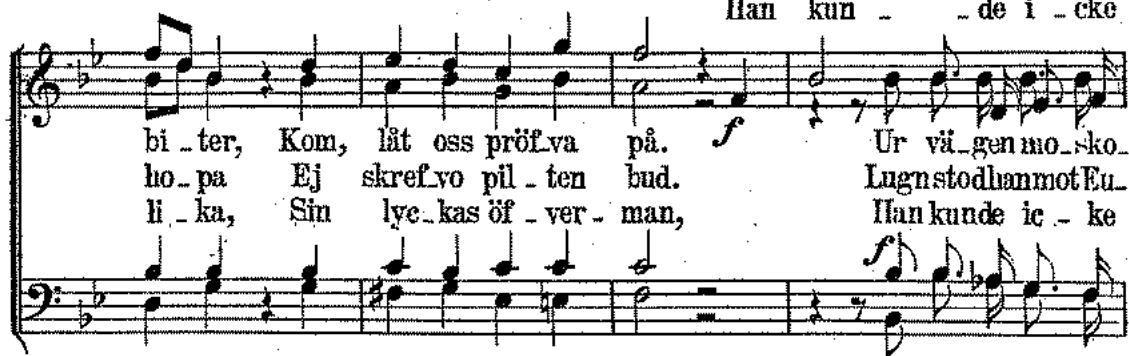
Han drog sitt svärd ur
Der flyd - de, hvad ej
I gläd - je som i

ff *mf*

bäl_te Och bröt i stri_den fram. Hur sven_ska stå_let
 fäl_des; Det var hans li_ro_spån. Tre ko_nun_gar till_
 smärta Blott för det rät_ta varm. I med och mot_gång

ff *mf*

Ur vä - - gen mo - sko -
Lugn stod han mot Eu -
Han kun - - de i - cke

bi - ter, Kom, lät oss pröfva på. *f* Ur vä - gen mo - sko -
ho - pa Ej skrefvo pil - ten bud. Lugn stod han mot Eu -
li - ka, Sin lye - kas öf - ver - man, Han kunde ic - ke

vi - ter, ur vä - - gen mo - sko - vi - ter
ro - pa, lugn stod han mot Eu - ro - pa En
vi - ka, han kun - - de ic - ke vi - ka Blott

vi - ter, ur vä - gen!
ro - pa, lugn stod han,
vi - ka, ej vi - ka,
ur vä - gen mo - sko - vi - ter
lugn stod han mot Eu - ro - pa En
han kun - de ic - ke vi - ka Blott

p Friskt mod, I gos - sar blå, friskt mod, I gos - sar blå!
skägg - lös dun - der - gud, en skägg - lös dun - der - gud. En
fal - la kun - de han, blott fal - la kun - de han. Blott

ff Friskt mod, I gos - sar blå, friskt mod, I gos - sar blå!
skägg - lös dun - der - gud, en skägg - lös dun - der - gud.
fal - la kun - de han, blott fal - la kun - de han.

Nº 99. Maalet.

Moderato ed energico.

O. Winter - Hjelm.

Ved du Ve - jen, ved du Maa - let, Kast hver Læn - ke
 Ved du Maa - let, grib da sty - ret, Surr til Ro - ret
 Ved du Maa - let, lad da kom - me Stor - mens Sus i

los! Il da frem i - gjen - nem Skraa - let, Stærk som
 Haand, Se a - le - ne Klip pe - fy - ret! Friskt af
 Tong, Stram kun Sej - let, stram hver Li - ne, Splintres

Eg og kold som Staa - let, Bry - den - de som Fjel - dets
 Skum - sprøjt gjen - nem - sy - ret, Jub - ler kraf - tig da din
 de, lad an - dre tví - ne, Kraf - tig gyn - ge Li - vets

Bry - den - de som Fjel - dets
 Jub - ler kraf - tig da din
 Kraf - tig gyn - ge Li - vets

Fos, bry_den.de som Fjeldets Fos.
Aand, jub_ler kraftig da din Aand.
Ploug, kraf_tig gyng_e Li_vets Ploug.

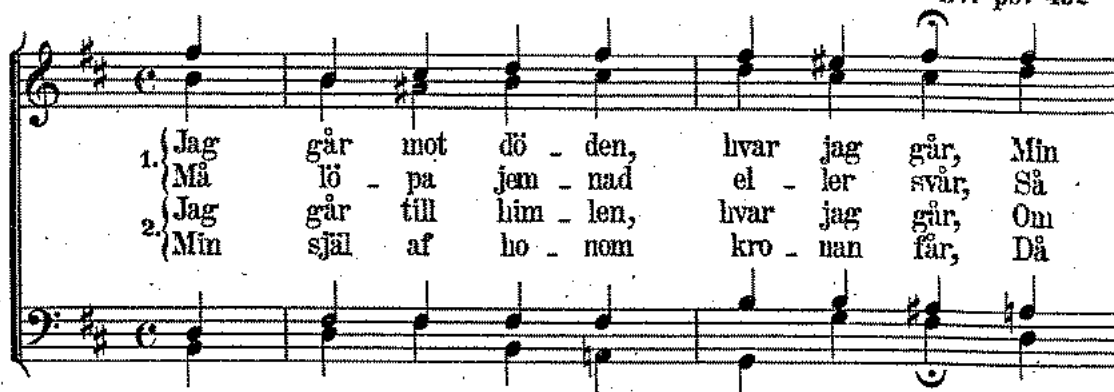
poco sostenuto.
mf Svi_ges Maalet, bry_des Sta_ven *fz* Ve dig du blev
fz Ve dig du blev
poco sostenuto. *fz* *ritenuto e marcato.*

pp *a tempo.*
skabt! skabt! Le_ven.de du staar i Gra_ven, Skimmel dæk_
pp *a tempo.*

ker Himmel_ga_ven, Sjæl og Liv for dig er tabt.

Nº100. Choral.

Sv. ps. 452

1. Jag går mot dö - den, hvar jag går, Min
 2. Må lö - pa jem - nad el - ler svar, Så
 Jag går till him - len, hvar jag går, Om
 Min själ af ho - nom kro - nan får, Då

väg bland dol - da skif - ten
 bär den dock mot grif - ten. Jag har ej an - nat
 Je - sum blott jag föl - jer, Jag gör ett sa - ligt
 grafven stof - tet höl - jer.

val, I - ge - nom fröjd och qual Min gång sig när mar
 val, I - ge - nom död - sens dal Min gång är trygg i

till min bär. Jag går mot dö - den, hvar jag går.
 Je - su spår. Jag går till him - len, hvar jag går.